

štiri raztežaje, se pravi približno 160 metrov, da so lahko samo tri raztežaje plezali v plezalnikih, in da so za napredovanje zvrtili en sam svedrovec (na stojišče pa so si navrtali po en svedrovec).

Smer, ki so jo zdaj preplezali, so na predlog Mihe Praprotnika imenovali »What love got to do with it« (Kaj ima to opraviti z ljubeznijo) po pesmi **Tine Turner**. Ime po njihovem najglobljem prepričanju popolnoma ustreza temu, kar so doživljali v steni: takšna plezarija res nima skoraj nič skupnega z ljubeznijo, niti do plezanja. To ime bo za vse večne čase zapisano na vseh svetovnih alpinističnih kartah skupaj z oznako, da so smer splezali trije slovenski alpinisti.

Odpravo treh alpinistov na Cerro Torre v Patagoniji so omogočili naslednji sponzorji: KOTG pri PZS, Elektro Ljubljana, Gorenjski tisk, Tiskarna Tone Tomšič, SKB — Nepremičnine in leasing, oblačila AESSE iz Italije, občina Domžale, PD Ljubljana Matica, Inntal Petrovče, Kastner & Öhler Maribor, Kolpa d.d. Metlika, PD Domžale, Unique, SVS Reebok, Montana Tržič, Iglu Sport in Trekking Sport.



Že ledenik je pokazal vse svoje zobe, ko so alpinistom grozili seraki in plazovi: Janez Jeglič med dostopom po tem ledeniku do vznožja stene

20. REDNA SKUPŠČINA PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE

KOMISIJA ZA LASTNINJENJE

Pet ur in pol je nepretrgoma trajala v soboto, 26. marca, 20. redna skupščina Planinske zveze Slovenije, na kateri so sprejeli spremembe in dopolnitve častnega kodeksa slovenskih planincev, spremembe in dopolnitve statuta PZS in izvolili novo vodstvo osrednje slovenske planinske organizacije, ki ji je kot predsednik še vedno na čelu **Andrej Brvar** skupaj s tremi podpredsedniki, tajnikom in upravnim odborom.

VELIKO BESED O LOGARSKI DOLINI

Ruža Tekavec, predsednica delovnega predsedstva na tej skupščini, je imela vseskozi težavno delo, da je sproti urejala vse nesporazume, ki so se začeli, še preden je skupščina prav začela delati. Predstavniki Planinskega društva Celje je namreč takoj po izvolitvi delovnega predsedstva in drugih organov skupščine zahteval, naj skupščina razveljavi najemno pogodbo, ki jo je PZS za 99 let sklenila s Kovinotehno iz Celja in ji za ta čas odstopila svojo parcelo v Logarski dolini. Poudaril je, da je ta pogodba škodljiva tako za planinsko organizacijo kot celoto, kot za tamkajšnje planinsko društvo in da sta predsednik PZS in upravni odbor PZS skle-

nila parcelo oddati v najem kljub nasprotovanju Savinjskega meddruštvenega odbora in PD Celje. Celjani so predlagali, naj že sklenjeno pogodbo do nadaljnjega deponirajo in naj planinska organizacija ponovno sklepa o usodi te parcele, »da ne bi bil še bolj omajan ugled PZS«.

Potem ko je predsednik nadzornega odbora PZS **Drago Kozole** pojasnil, da so zahteve PD Celje popolnoma neutemeljene, ker je nesporni lastnik te parcele PZS in torej o tej zemlji lahko samostojno odloča, je dala predsednica delovnega predsedstva na glasovanje predlog, ali naj odločanje o sporni parceli v Logarski dolini dajo na dnevni red ali ne, kar bi pomenilo, da bi razpravljali o tem, ali naj hkrati odločajo o razveljavitvi te pogodbe. Od predstavnikov (delegatov) 105 planinskih društev, kolikor jih je bilo navzočih na skupščini (kar je 54,5 odstotka od 193 planinskih društev, kolikor jih je včlanjenih v PZS), se jih je večina (56) odločila proti temu predlogu (37 delegatov je želelo, da bi točka prišla na dnevni red, 12 pa se jih je vzdržalo), s čimer se je skupščina odpovedala širšemu razpravljanju o tej parceli in tej pogodbi.

O lastninijenju v planinski organizaciji pa je bilo v naslednjih urah kljub temu izrečenih še veliko besed.

HUDE BESEDE NA RAČUN VODSTVA

Potem ko so poročevalci prebrali svoja poročila o delu PZS v zadnjih štirih letih, je že kar prvi razpravljalec **Boris Žunko** iz PD Maribor Matica načel to vprašanje in dejal, da so planinci tega društva ogorčeni nad delom poslovnega odbora PZS. Delal je, da je mariborska podružnica SPD po prvi svetovni vojni kupila koč na Žavcarjevem vrhu in celo prevzela nase dolg za nakup, nato so domači planinci kupovali okoli koč še zemljo, po drugi svetovni vojni je vse to vzela država in to dodelila Fizkulturni zvezi Slovenije, lanskega 1. decembra pa je PZS dala v najem 3,6 hektara njihovega gozda, ne da bi lastnike o tem kaj vprašala. O tem je matično planinsko društvo, se pravi lastnik tega gozda, zvedelo šele tri mesece pozneje. Delegat mariborskega PD je zahteval, da jim vrnejo, kar jim je bilo odvzeto, sami pa so tudi vložili zahtevek za denacionalizacijo. »O taki samovolji bi moralo nedvomno reči kakšno besedo tudi častno razsodišče PZS in ukrepati proti tistim v planinski organizaciji, ki so odgovorni za odtujitev planinskega premoženja,« je dejal predstavnik PD Maribor Matica, ki je še povedal, da je tajnik PZS pred kratkim dejal, da planinskih koč planinskim društvom ne bodo vračali, ker da ne znajo gospodariti z njimi. Rekel je še, da je PZS odtujila tri planinske koč, o čemer je mariborsko PD pri upravnem odboru PZS vložilo protest, vendar ni dobilo nikakršnega odgovora.

Čeprav parcela v Logarski dolini ni prišla na dnevni red skupščine kot posebna točka, je bilo o njej v splošni razpravi precej razprave. Tako je **Andrej Kuzman** iz PD Velenje dejal, da je sicer lastnik sporne 23 000 kvadratnih metrov velike parcele resda PZS, vendar bi bilo primerno, da bi se pred tem posvetovali z domačimi planinskimi društvi o tej zemlji, ki je eno od najlepših območij v Logarski dolini, predsednik in tajnik PZS pa naj bi bila nemara celo dolžna dati tamkajšnjim planinskim društvom izvod pogodbe. — Podobno je razpravljaj tudi delegat PD Celje **Zoran Tratnik**, ki je rekel, da je cena za sporno parcelo — če nič drugega — vsaj osemkrat prenizka, poleg tega pa je rekel, da bodo planinska društva, ki jih takšne zadeve ne zanimajo, ker sama nimajo svojih planinskih koč in zemlje, najverjetneje prevzela stališče Planinske zveze Slovenije (kar se je pozneje v resnici v glavnem tudi zgodilo).

Tone Poljšak iz PD Ljubljana Matica je na skupščini povedal, da lastninijenje ni tako preprosta zadeva, da bi bilo mogoče o tem zadnjo besedo izreči na tej skupščini. Mnenja je, da

nikakor ne bi bilo primerno tega problema uređiti samo s pogodbo med lastnikom (PZS) in najemnikom planinske koč (PD), saj je bilo pri vsaki planinski koči ogromno narejeno izključno iz lokalnih virov, poleg tega pa je treba vsekakor vedeti, da planinska društva krepijo materialno podlago PZS. — Podobno je govoril tudi **Branko Šega** iz PD Mežica, ki je dejal, da ima njegovo planinsko društvo pet planinskih postojank, med njimi tudi nekdanjo mejno vojašnico, ki bi jo domači mladi planinci nedvomno upravljali z mnogo večjim navdušenjem, če bi postala njihova lastnina.

DOBRO ZAVAROVANA LASTNINA

Ostro je zaradi razpolaganja PZS nad planinsko lastnino protestiral **Avugust Kocjan** iz PD Impol iz Slovenske Bistrice, ko je dejal, da je PZS mirno pristala na denacionalizacijo treh hektarov gozda, ne da bi njegovo planinsko društvo, ki je doslej skrbelo za ta gozd, karkoli vedelo o tem. Vprašal je tudi, zakaj nekatera PD lahko dobijo lastnino nazaj, druga pa ne, in se glede tega zavzel za enotno politiko PZS. — **Franc Gorišek** iz Obalnega PD iz Kopra je ob teh razpravah menil, da gre do narazen družine, kjer se prehudo pripravajo o lastnini, taisto pa velja tudi za planinsko organizacijo. Menil je, da bi lahko marsikaj s tega področja uredili že na sestankih upravnega odbora PZS, da do seda-

Spremenjen častni kodeks

Po skoraj natančno 20 letih je slovenska planinska organizacija izpopolnila in dopolnila Častni kodeks slovenskih planincev, katerega doslej veljavno besedilo je pred skupščino PZS leta 1973 sestavil **dr. Dore Tominišek**. Letošnja skupščina PZS je tako sprejela sedanjemu času primeren »planinski bonton«, iz katerega navajamo nekatere pomembne in zanimive točke.

- Vsak član slovenskega planinskega društva se prostovoljno in moralno zavezuje, da se bo po tem kodeksu ravnal in da bo ob morebitnih hujših kršitvah načel odgovarjal pred ustreznimi organi planinske organizacije.
- Planinec z osebnim zgledom in ravnanjem skrbi, da gorsko okolje ohranja tako, da na planinskih poteh, posebej še na vrhovih, počivališčih in razglediščih ne odmetava odpadkov; le-te odnaša s seboj v dolino in odlaga na urejenem smetišču.
- Planinec ne povzroča hrupa, ne proži kameinja, ne kuri ognja v gozdu ali njegovi bližini, ne uničuje cvetja, ne glede na to, ali je to zaščiteno ali ni. Tudi ne dela škode na planinskih pašnikih, objektih in nasadih. Vedno misli na to, da imajo tudi tisti, ki prihajajo za njim, pravico do pristnega, čistega okolja.

njih razprav sploh ne bi prišlo. V zvezi z denarnimi zadevami je tudi dejal, da nima samo PD Ljubljana Matica svoje kočice na Kredarici, ampak imajo drugod po slovenskih gorah svoje kočice tudi druga planinska društva, čeravno je ljubljansko društvo za gradnjo te svoje kočice doslej dobilo že toliko denarja od planinske organizacije, kolikor ga ne more nihče več dobiti.

V tej razpravi se je oglasil tudi dosedanji predsednik PZS Andrej Brvar, ki je poudaril, da menda še noben upravni ali glavni odbor PZS doslej ni dal iz rok tako malo planinskega premoženja kot sedanji, zadnji, pa je kljub temu deležen tako številnih in ostrih kritik. Predlagal je, naj bi takoj izvolili petčlansko skupščinsko komisijo za lastninjenje planinskega premoženja, kar je skupščina tudi sprejela, na čelu te komisije pa je dosedanji podpredsednik PZS **Jože Stanonik** iz PD Škofja Loka.

Janez Duhovnik je ob tej razpravi povedal, da sta glede lastništva planinskih koč pri nas dve stališči: da bi PZS in planinska društva sklenili najemno pogodbo med lastnikom in najemnikom ali da bi kočice prišle v last planinskih društev. Vodstvo PZS, je dejal Duhovnik, se karseda trudi, da bi obdržalo planinsko lastnino, ki pa je ne obvlada več. Zato bi bilo po njegovem mnenju nemara umestno, da bi planinska društva dobila kočice v last, vendar bi bila v tej lastnini vgrajena varovalka, da tega planin-

skega premoženja ne smejo odprodati ali oddati. Podobno stališče je imel tudi predstavnik PD Celje, ki je dejal, naj bi PZS prenesla lastništvo planinskih postojank na tista planinska društva, ki so jih sama gradila in vzdrževala. Na koncu koncev je vendarle prevladalo mnenje, naj o vseh teh lastniških zadevah odslej odloča skupščinska komisija za planinsko lastninjenje, ki jo je skupščina poimensko imenovala.

VROČA TEMA: KATEGORIZACIJA VODNIKOV

V razpravi so resda govorili največ o lastništvu in lastninjenju, kar je bilo glede na sedanje razmere v celotni državi tudi mogoče predvideti, vendar ob tem tudi še o drugih pomembnih planinskih problemih. Več razpravjalcev, med njimi **Tone Jarc** iz PD RTV Slovenija, **Tomaz Vrhovec** iz PD Domžale, **Dragica Onič** iz PD Poljčane, Franc Gorišek iz Obalnega PD in **Miro Markič** iz PD TAM Maribor, je razpravljalo o neurejeni kategorizaciji vodnikov v slovenski planinski organizaciji, ko nekaterim dolgoletnim planinskim vodnikom ni več dovoljeno vodenje po domačem visokogorju, zaradi česar bi lahko bilo bistveno prizadeto delo predvsem izletniških sekcij planinskih društev. To bo treba v najbližji prihodnosti vsekakor urediti in ob tem upoštevati enotno kategorizacijo vodnikov v PZS: da bo vsakdo natančno vedel, kakšnega

- Pomembna je iskrena, nesebična tovariška pomoč z nasveti in opozorili izkušenih neizkušenim ali neprevidnim planincem o pravilni hoji, počitku, prehrani, oblačilu, opremi, orientaciji, nevarnostih, o ravnanju v nesrečah itd., neposredna pomoč utrujenim, izčrpanim, ogroženim, poškodovanim, zlasti hitra pomoč v nesrečah. Ta dolžnost ne zadene samo članov Gorske reševalne službe, temveč moralno zavezuje slehernega planinca.

- Planinec ve in se zavestno odloča, da hodi previdno in je za hojo psihično in fizično pripravljen ter primerno opremljen. To mu nalaga odgovornost do samega sebe in tovariška dolžnost do drugih. V stiski si predvsem pomaga sam, na pomoč kliče le tedaj, če si sam ne more pomagati.

Grob prekršek načel planinske etike predstavlja sprejem ali celo zahtevek plačila za ponujeno pomoč.

- Lepa planinska navada je, da se planinci med seboj pozdravljajo, kar je zunanji izraz planinskega tovarištva in spoštovanja. Pozdrav je vljuden in prisrčen, pri tem pa ne čakamo nanj. Lepo je, če tisti, ki gredo na turo, pozdravljajo tiste, ki se s ture že vračajo. S tem jim dajo priznanje za že opravljen planinski vzpon. (Na skupščini PZS je bila o tem določila razprava,

ko je verjetno — o tem ni nihče odločal — obveljalo, naj bi bilo ravno obratno in naj bi načelno prvi pozdravil tisti, ki se lahko vrne, če vrača z gore, odgovori pa mu tisti, ki sopiha navkreber, kar je bilo običajno tudi doslej.) Nevljudno je, če na pozdrav ne odzdravljamo.

- Povsod v družbi, v gorah pa še bolj, mora obveljati načelo enakopravnosti med planinci. Nezdržljivo s pravim planinstvom je kakršnokoli socialno, narodnostno, rasno in drugo razlikovanje.

- V planinstvu velja temeljno pravilo, da imajo v gorah absolutno prednost bolni, otroci in ženske. V planinstvu imajo manj izkušeni in slabotni ter starejši pred mlajšimi prednost. Starejši planinci prenašajo svoje izkušnje na mlajše, ti pa jih upoštevajo. Pri srečanju na ozkih planinskih stezah se spretnejši, močnejši, zlasti mlajši umakne šibkejšemu (starejšemu), na prehodih preko nevarnih mest, snega, vode ipd. prepustimo šibkejšemu ugodnejši položaj, pri prenočevanju, zlasti če je planinski dom, kočica ali zavetišče prenapolnjeno, prepustimo šibkejšemu ali bolj izčrpanemu boljše ležišče.

- Uživanja alkoholnih pijač ne priporočamo, v vsakem primeru pa mora biti zmerno. V planinski kočici kadimo le v za to določenih prostorih. Če teh ni, potem kadimo izven planinske kočice.

Nov statut PZS

Nov statut Planinske zveze Slovenije, ki so ga sprejeli na letošnji marčni skupščini PZS, je v primerjavi s prejšnjim spremenjen seveda v tistih členih, ki so poprej vsaj nekoliko ideološko barvali planinsko organizacijo, spremenjene pa so tudi nekatere vsebinske razlage planinskih pojmovanj. Že kdor prebere prva dva člena novega statuta, dobi tak vtis.

Prvi člen pravi, da »je Planinska zveza Slovenije (PZS) zveza planinskih, alpinističnih in plezalskih društev, klubov in drugih organizacij, ki se ukvarjajo s planinstvom, alpinizmom, gorništvom in plezanjem na območju Republike Slovenije«.

Drugi člen statuta pa pravi: »PZS usmerja, usklajuje in pospešuje planinsko, gorniško, alpinistično, plezalno in gorskoreševalno dejavnost, vzgojo in izobraževanje o vseh oblikah planinske dejavnosti, reševanje ponesrečenih in iskanje pogrešanih v gorah, vodništvo, izgradnjo, upravljanje in vzdrževanje planinskih objektov in naprav ter drugo gospodarsko dejavnost, skrb za varstvo narave in zdravega človekovega okolja ter založništvo in izdajanje strokovne, vzgojne, vodniške in druge planinske literature«.

Novi statut PZS ima 81 členov.

vodenja je zmožen, da bodo vódenca dovolj zaščiteni in da ne bo moglo priti do takšne nesreče, kakršna je bila, na primer, pred časom na Košutnikovem turnu.

Še o marsičem so razpravljali na skupščini PZS: Tone Poljšak iz PD Ljubljana Matica je pozval vodstvo PZS, naj pri slovenskem ministru za šolstvo izposluje, da bi šolnikom — mentorjem (tudi v planinstvu) to njihovo delo šteli v delovno obveznost, **Dušan Vrekič** iz PD Medvode je hudo napadel sedanjo državno davčno politiko in nov zakon o društvih ter dejal, da manjka samo še to, da bi planinci ovrednotili svoje prostovoljno delo, država pa bi ga potem lahko obdavčila in od planinskih društev zahtevala davek od tega dela. Poleg tega je spregovoril o gorskih kolesarjih, ki se naj ne bi vozili po poteh, namenjenih predvsem planincem. Dragica Onič iz PD Poljčane je spraševala (pa ne čisto resno), ali ne bo šla privatizacija tako daleč, da bodo nekatere planinske kočice dobili drugi, planinci pa bomo morali na svojih turah spati pod smreko, poleg tega pa bomo morali planinci plačevati potnino na poteh, ki jih bodo po privatizacijskem postopku dobili drugi in torej postali njihovi lastniki.

NEZAŠČITENI GORSKI KMETJE

Milan Naprudnik, novi predsednik založniško izdajateljskega sveta pri PZS, se je zavzel za enotno slovensko planinsko založbo in za to, da bi ta založba posvetila več pozornosti slovenski planinski zgodovini in dediščini, pri tem pa naj bi delo v založbi delno profesionalizirali, ker zaradi hude konkurence v založništvu samo z amaterskim delom v Planinski založbi ne bo šlo več; druge založbe, je dejal, bodo pobrale finančno smetano, planinci pa bomo ostali s humanizmom in etiko.

Janko Mirnik se je zavzel za to, da bi morali poleg uradnih stikov z drugimi planinskimi organizacijami predvsem iz alpskih držav gojiti tudi neformalna srečanja in se udeleževati skupnih strokovnih posvetovanj. Povedal je tudi, da v drugih alpskih državah planinci dobivajo od svoje države bistveno več denarja za čisto namenske akcije kot pri nas, starejši planinci in starejši člani planinskih organizacij pa ne plačujejo več planinske članarine,

Mirko Markšič iz PD TAM Maribor je govoril o lastnih rjuhah in o kajenju v planinskih kočah, **Franci Ekar** iz PD Kranj se je zavzel za gorske kmete, ki jim nekateri planinci brez kakršnegakoli denarnega nadomestila parkirajo svoje avtomobile na dvoriščih, pred hišnimi pragji in na njihovih travnikih, kar bi bilo treba vsekakor učinkovito urediti, **Jože Stanonik** iz PD Škofja Loka je prepričan, da je treba pri slovenskem notranjem ministru takoj izposlovati, da oskrbnikom planinskih koč ne bi bilo treba dnevno sporočati policijskim postajam v dolini podatke o prenočevalcih, **Franc Vodnik** pa je menil, naj bi se planinci odlej imenovali gorniki.

VOLITVE BREZ ZAPLETOV

Volitve organov Planinske zveze Slovenije so bile pravzaprav hitro opravljene in pri tem ni bilo nikakršnih zapletov. Dosedanji predsednik Andrej Brvar, ki je bil edini predsedniški kandidat, je dobil 103 glasove in je bil vnovič izvoljen za predsednika PZS, takoj po izvolitvi pa je skupščini predlagal svoje najozje sodelavce: **Tone Škarja** (vrhunski alpinizem in odpravarstvo), **Janko Mirnik** (gospodarstvo) in **Nuša Romih** (stiki z javnostjo in sredstva obveščanja) so bili njegovi kandidati za podpredsednike (dosedanja podpredsednika **Jože Dobnik** in **Jože Stanonik** sta se za nadaljnje sodelovanje na podpredsedniških položajih zahvalila, prvi zaradi starosti in drugi zaradi službenih obveznosti) in so bili na javnih volitvah izvoljeni enako kot tajnik **Janko Pribošič**.

Izmed 16 kandidatov za Upravni odbor PZS so bili na tajnem glasovanju izvoljeni (po abecednem redu) **Lojze Cuznar** (PD PTT Ljubljana),

Janez Duhovnik (PD Medvode), Franc Kocbek (PD Matica Maribor), Jože Kodre (PD Celje), Ivanka Komprej (PD Prevalje), Drago Kozole (PD Dol pri Hrastniku), Milan Naprudnik (PD Onger Trzin), Adi Vidmajer (PD Prebold), Tomaž Vrhovec (PD Domžale), Rudi Rauch (PD Tolmin) in Rajko Slokar (PD Nova Gorica). Delegati planinskih društev so poleg tega izvolili Franca Peternela (PD Tolmin) za predsednika nadzornega odbora in štiri člane tega odbora (Marija Gabron — PD Ptuj, Lojze Motore — PD Lisca Sevnica, Pavle Stropnik — PD Prevalje, Bojan Šrot — PD Celje), Toma Grgiča iz PD Ljubljana Matica za predsednika častnega sodišča in Jožeta Stanonika (PD Škofja Loka) za njegovega namestnika, ob njiju še štiri člane in štiri namestnike tega sodišča, za tožilca pa Franca Mazija ter za nje-

gova namestnika Pavleta Dolenca in Ružo Tekavec (vsi PD Viharnik).

Ko je bilo to delo opravljeno, je bila ura že tako pozna, da pravzaprav ni bilo nikomur od delegatov do tega, da bi v točki razno razpravljali o vprašanih, o katerih so že in še bodo na sejah meddruštvenih odborov in upravnega odbora PZS. Eden od delegatov pa si vendarle ni mogel kaj in je zahteval, naj Planinska zveza Slovenije Ministrstvo za varstvo okolja in za prostor ter občino Sežana vpraša, kako je z name-ravano gradnjo avtodroma na Krasu in prav bli-zu Kraškega roba, hkrati pa obema pošlje protestno noto. Ta predlog so delegati pospremili z burnim ploskanjem.

Naslednja skupščina PZS, najvišji organ krovne organizacije slovenskih planincev, bo že prihodnje leto.

PROGRAMSKE USMERITVE PZS ZA OBDOBJE OD LETA 1994 DO 1998

OSREDNJI MUZEJ V MOJSTRANI?

ANDREJ BRVAR

Planinska zveza Slovenije je zveza planinskih društev, v kateri nosi vsak član (planinsko društvo, klub, združenje) svoj del odgovornosti v razvoju planinstva. Zavzemam se za dosledno uveljavitev statutarnega določila, da vsak član PZS odgovorno prevzame del bremena pri skrbi za skupne zadeve (koče, pota, vzgoja kadrov, zbiranje zgodovinskega in arhivskega gradiva). Dogovarjanje o prevzemu skupnih zadev bo ena od nalog meddruštvenih odborov planinskih društev. S tem bomo planinske organizacije potrjevale, da odgovorno in kvalitetno skrbimo za razvoj planinske ideje in planinsko zanimivih predelov. Še naprej bomo to počeli na neprofiten način. Zato bomo terjali od države, da spoštuje in ne prizadene s svojimi ukrepi interesov pomembnega dela civilne družbe.

Planinska zveza Slovenije bo nadaljevala nadaljnje uveljavljanje okolju prijaznega delovanja v gorah. V preteklih letih se je uveljavilo spoznanje, da dolinskega standarda ne moremo in ne smemo prenašati v gore. To prihaja najbolj do izraza v planinskih kočah. Zato bomo tudi v prihodnje nadaljevali ekološko sanacijo planinskih postojank (sončne celice, suha stranišča). Dokončno je potrebno uveljaviti pri obiskovalcih gora, da bodo nosili rjuhe s seboj. PZS bo še naprej vodila akcijo izbiranja naj-prijetnejše in najbolj domače planinske koč.

Planinska društva poslušajo s planinskimi kočami na neprofiten način, kar pomeni, da morebiten ustvarjen dobiček vlagajo nazaj v planinsko dejavnost. PZS bo terjala, da se to

dejstvo upošteva v vseh zakonih, ki opredeljujejo plačevanje davkov v državi. PZS bo nadaljevala postavljanje kriterijev in pogojev, ki jih mora izpolnjevati postojanka, da lahko nosi naziv planinska koč.

PZS bo pri oblasteh uveljavljala načelo, da se v visokogorskih planinskih kočah pobrane davščine in druge dajatve državi vračajo v obliki subvencij nazaj v visokogorje. Zato bo PZS stalno spremljala položaj koč 1. in 2. kategorije in sproti predlagala ustrezne ukrepe.

Podpiram idejo, da se gospodarska komisija pri UO PZS preimenuje v Komisijo za planinske koč in pota z naslednjimi podkomisijami: investicijsko, upravljanje z nepremičninami, logistiko, ekonomsko, pota.

Zavzemam se za to, da se nepremičnine v lasti PZS zemljiškoknjižno ne prenesejo na planinska društva, ki z njimi upravljajo. To premoženje predstavlja skupno premoženje vseh članic Planinske zveze Slovenije. Potrebno pa je takoj urediti ustrezne pogodbe, v katerih bodo društva, ki skrbijo in upravljajo s temi kočami, dobila trdno garancijo, da jim nepremičnine ne more nihče odtujiti brez njihovega soglasja. Gospodarjenje z gozdovi je potrebno prepustiti planinskim društvom, ki naj izkoristijo izkupiček za vzdrževanje in obnovo planinskih koč.

V preteklih letih se je obisk gorá močno povečal. Te trende smo dolgoročno sicer napovedovali, so pa zaradi spleta okoliščin nastopili prej, kot smo pričakovali. Zavoljo okolju prijazne usmeritve, ki je planinski organizaciji lastna že od ustanovitve naprej in je kot taka tudi zapisana v Častnem kodeksu slovenskih pla-